

vladal na Grškem tako dolgo kot Srbom. Šele pred sto leti se je Grk osvobodil in si ustanovil svojo državo. Toda sledovi turškega jarma se dolgo niso dali zabrisati. Današnja grška mesta so nastala šele pozneje.

Grčija je republika. Glavno mesto so *A t e n e*, ki se zadnja leta silno razvijajo. Pred sto leti so imele komaj nekaj tisoč ljudi, danes štejejo s pristaniščem Pirejem, ki leži poleg ob morju, že okrog en milijon prebivalcev. Atene hranijo mnogo spomenikov iz starogrške dobe. Nad mestom se vzpenja okrog 90 m visok grič Akropola, na katerem so razvaline najlepših svetišč, ki so jih kdaj stari Grki zgradili na čast svojim bogovom. Na tisoče ljudi iz vseh delov sveta prihaja vsako leto semkaj, prave romarske procesije hodijo na Akropolo občudovat starodavne stavbe, ki so celo v razvalinah očarujoče. Tudi Pirej se naglo razvija. Tu se šele prav vidi, kaj je Grku morje. Zgolj to grško pristanišče ima večji promet kot vse jugoslovanske luke skupaj. Vsako leto tu pristane in odpluje 30.000 ladij, se izkraja in vkreca nad 2 milijona potnikov.

Siromašnost grude je vzrok izredne štedljivosti prebivalstva. Zapravljanje denarja, pohajkovanje mu je tuje. Že otrok si služi lasten denar, zlasti po mestih. Narod živi skoro vse leto na cestah. Zato je življenje v grških mestih nenavadno bučno. Vsak trg je veliko zbirališče ljudi, ki se glasno razgovarjajo. Po cestnih hodnikih so polnozasedene mize in stoli. Mimo hodijo goste gruce malih trgovcev in čistilcev čevljev, pred hišnimi vhodi preže za mizami menjalci denarja. Ob slehernem koraku po mestnih ulicah samo trgovanje in lov za zaslužkom. Polne so tudi kavarne in restavracije, a nikdo ne pije piva ali vina, kvečjemu kak tujec. Domačin se zadovolji z limonado, še večkrat pa kar z vodo.

Kljub skromnemu življenju je že marsikoga prisilila beda, da se je izselil. Na tisoče Grkov živi zlasti v Ameriki. Mnogi so tam obogateli, pa niso pozabili domovine. Baš z njihovim denarjem so se največ okrasile Atene z javnimi stavbami, spomeniki in nasadi.

Grkom pripada tudi Solun. Ker leži komaj 60 km daleč od naše meje, je za Jugoslavijo velikega pomena. Preko tega pristanišča uvažamo in izvažamo mnogo blaga; tu često pristanejo tudi ladje z jugoslovensko trobojnico.

(Nadaljevanje v prihodnji številki.)

Mlad bolnik v jeseni.

Megla do sivih nebes,
drobno na zemljo deži,
velo je listje dreves,
smrt od povsod se reži.

Bolni mladenič jo sluti:
ure kazalec minuti
zadnji življenja se bliža ...

Tihi koraki, ihtenje ...
Vene, oj, vene zelenje,
megla do zemlje se niža ...